

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. rugsėjo 17 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Konkurencija — Valstybės pagalba — SESV 107 straipsnio 1 dalis — Pagalbos sąvoka — Bankui suteiktos valstybės įmonės garantijos siekiant, kad būtų išduotos paskolos tretiesiems paskolos gavėjams — Šios valstybės įmonės direktoriaus sąmoningai, pažeidžiant šios įmonės įstatų nuostatas, suteiktos garantijos — Viešojo subjekto, kuris yra tos įmonės savininkas, prieštaravimo prezumpcija — Garantijų priskirtinumas valstybei“

Byloje C-242/13

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) 2013 m. balandžio 26 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. balandžio 29 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Commerz Nederland NV

prieš

Havenbedrijf Rotterdam NV

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot ir A. Arabadžiev (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. kovo 13 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Commerz Nederland NV*, atstovaujamos *advocaat* R. Wesseling,
- *Havenbedrijf Rotterdam NV*, atstovaujamos *advocaten* E. Pijnacker Hordijk ir A. Kleinhout,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Noort ir M. Bulterman,
- Europos Komisijos, atstovaujamos P.-J. Loewenthal ir S. Noë,

susipažinęs su 2014 m. gegužės 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: nyderlandų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 107 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Commerz Nederland NV* (toliau – *Commerz Nederland*) ir *Havenbedrijf Rotterdam NV* (toliau – *Havenbedrijf Rotterdam*), uosto eksploatavimo įmonės, kurios vienintelė savininkė yra Roterdamo savivaldybė (Nyderlandai), ginčą dėl, be kita ko, garantijų, kurias *Havenbedrijf Rotterdam* vardu, pažeisdamas šios įmonės įstatus, jos vienintelis vadovas įmonei *Commerz Nederland* suteikė tam, kad ši suteiktų kredito linijų tretiesiems paskolos gavėjams, galiojimo.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 3 2003 m. lapkričio 5 d. sutartimi *Commerz Nederland* suteikė *RDM Vehicles BV* (toliau – *RDM Vehicles*) 25 mln. EUR kredito liniją, skirtą šarvuotiesiems gamybai finansuoti. Tą pačią dieną *Gemeentelijk Havenbedrijf Rotterdam* (toliau – GHR), uosto eksploatavimo įmonės, kuri buvo Roterdamo savivaldybės tarnyba, direktorius suteikė garantiją; ja GHR įmonei *Commerz Nederland* garantavo, kad *RDM Vehicles* laikysis jai dėl taip suteikto kredito tenkančių įsipareigojimų.
- 4 2004 m. sausio 1 d. uosto valdymas integruotas į įmonę *Havenbedrijf Rotterdam*, kurio vienintelė akcininkė tuo metu buvo Roterdamo savivaldybė.
- 5 2004 m. birželio 4 d. buvęs GHR direktorius ir vienintelis *Havenbedrijf Rotterdam* vadovas pastarosios vardu įmonei *Commerz Nederland* suteikė garantiją, susijusią su įmonei *RDM Vehicles* suteiktu kreditu. Už tai *Commerz Nederland* atsisakė teisių, turėtų į įmonės GHR suteiktą garantiją.
- 6 Advokatų kontora pateikė *Commerz Nederland* 2003 m. lapkričio 10 d. ir 2004 m. birželio 4 d. „teisines išvadas“; pagal jas GHR ir *Havenbedrijf Rotterdam* vardu suteiktos garantijos dėl įmonei *RDM Vehicles* suteikto kredito reiškia garanto „galiojančius, privalomus ir vykdytinus įsipareigojimus“.
- 7 2004 m. vasario 27 d. sutartimis *Commerz Nederland* įmonėms *RDM Finance I BV* (toliau – *RDM Finance I*) ir *RDM Finance II BV* (toliau – *RDM Finance II*) suteikė atitinkamai 7,2 mln. EUR ir 6,4 mln. EUR kredito linijas, skirtas įmonei *RDM Technology BV* pateiktiems karinės įrangos užsakymams finansuoti.
- 8 2004 m. kovo 2 d. *Havenbedrijf Rotterdam* vadovas suteikė garantijas, pagal kurias ši bendrovė įmonei *Commerz Nederland* garantavo, kad bus laikomasi *RDM Finance I* ir *RDM Finance II* įsipareigojimų, susijusių su pastarosiomis dviem bendrovėmis suteiktais kreditais.
- 9 2004 m. kovo 3 d. šio sprendimo 6 punkte minėta advokatų kontora įmonei *Commerz Nederland* pateikė „teisinę išvadą“, panašią į šio sprendimo 6 punkte nurodytas išvadas.
- 10 2004 m. balandžio 29 d. raštais *Commerz Nederland* nutraukė įmonėms *RDM Finance I* ir *RDM Finance II* suteiktų kreditų sutartis ir pareikalavo sumokėti likusias pinigų sumas. Kadangi mokėjimas nebuvo atliktas, *Commerz Nederland* pareikalavo, kad *Havenbedrijf Rotterdam*, remdamasi suteiktomis garantijomis, sumokėtų atitinkamai 4°869,00 EUR ir 14°538,24 EUR bei papildomų reikalavimų sumą. *Havenbedrijf Rotterdam* šio reikalavimo neįvykdė.

- 11 2004 m. rugpjūčio 20 d. raštu *Commerz Nederland* nutraukė įmonei *RDM Vehicles* suteikto kredito sutartį ir pareikalavo sumokėti likusią pinigų sumą. Kadangi joks mokėjimas nebuvo atliktas, *Commerz Nederland* pareikalavo, kad *Havenbedrijf Rotterdam*, remdamasi suteikta garantija, sumokėtų 19 843 541,80 EUR bei papildomų reikalavimų sumą. *Havenbedrijf Rotterdam* neįvykdė ir šio reikalavimo.
- 12 2004 m. gruodžio 20 d. *Commerz Nederland* įmonei *Havenbedrijf Rotterdam* pareiškė ieškinį *Rechtbank Rotterdam* ir pareikalavo sumokėti sumą, mokėtiną pagal įmonės *Havenbedrijf Rotterdam* garantiją, suteiktą tam, kad įmonei *RDM Vehicles* būtų suteiktas kreditas. 2007 m. sausio 24 d. sprendimu tas teismas atmetė ieškinį motyvuodamas tuo, kad ši garantija yra pagalbos priemonė, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, ir apie ją pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį turėjo būti pranešta Komisijai, todėl, remiantis Nyderlandų civilinio kodekso 3:40 straipsnio 2 dalimi, ta garantija yra niekinė.
- 13 *Commerz Nederland* apskundė teismo sprendimą *Gerechtshof 's-Gravenhage* ir papildė savo reikalavimus – prašė taip pat įpareigoti *Havenbedrijf Rotterdam* sumokėti sumas, mokėtinas pagal pastarosios bendrovės garantijas, suteiktas tam, kad įmonėms *RDM Finance I* ir *RDM Finance II* būtų suteikti kreditai. 2011 m. vasario 1 d. sprendimu tas teismas patvirtino *Rechtbank Rotterdam* sprendimą ir atmetė tokius *Commerz Nederland* reikalavimus, kaip jie buvo pakeisti apeliaciniame skunde.
- 14 *Gerechtshof 's-Gravenhage* visų pirma nusprendė, kad pagal Sprendime *Prancūzija / Komisija* (C-482/99, EU:C:2002:294) nustatytus kriterijus išnagrinėjus faktines aplinkybes darytina išvada, jog pagrindinėje byloje nagrinėjamų garantijų suteikimą reikia priskirti Nyderlandų valdžios institucijoms.
- 15 Šiuo atžvilgiu *Gerechtshof 's-Gravenhage* rėmėsi tokiomis aplinkybėmis: savivaldybei priklauso visos *Havenbedrijf Rotterdam* akcijos; šios įmonės vadovai ir stebėtojų tarybos nariai skiriami visuotinio akcininkų susirinkimo, taigi savivaldybės; už uostą atsakingas savivaldybės tarybos narys yra stebėtojų tarybos pirmininkas; pagal *Havenbedrijf Rotterdam* įstatus tam, kad būtų suteiktos tokios garantijos, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, reikalingas stebėtojų tarybos sutikimas; *Havenbedrijf Rotterdam* įstatuose numatyti jos veiklos tikslai, atsižvelgiant į reikšmingą bendrajam interesui tenkanti vaidmenį, skiriasi nuo paprastos komercinės įmonės veiklos tikslų.
- 16 Atsižvelgdamas į tai, apeliacinės instancijos teismas padarė išvadą, kad Roterdamo savivaldybė įmonei *Havenbedrijf Rotterdam* faktiškai daro didelę įtaką ir dėl to pagrindinės bylos faktinės aplinkybės skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas Sprendimas *Prancūzija / Komisija* (EU:C:2002:294), faktinių aplinkybių. Šios išvados nekeičia tai, kad *Havenbedrijf Rotterdam* vadovas, sąmoningai nuslėpęs informaciją apie suteiktas garantijas ir nepaprašęs šios įmonės stebėtojų tarybos pritarimo, veikė savavališkai.
- 17 Be to, *Gerechtshof 's-Gravenhage* atmetė *Commerz Nederland* argumentą, kad nagrinėjamos garantijos nesuteikia privalumų nei *RDM Vehicles*, nei *RDM Finance I*, nei *RDM Finance II*, nes jos buvo suteiktos pagal *RDM Holding NV* ir GHR 2002 m. gruodžio 28 d. sudarytą sutartį, kuria *RDM Holding NV* įsipareigojo netiekti Taivanui su povandeniniais laivais susijusios technologijos už tai, kad GHR suteiks RDM grupės bendrovių kreditoriams garantijų už ne mažesnę nei 100 mln. EUR sumą (toliau – sutartis dėl povandeninių laivų). Iš tiesų šis ankstesnis įsipareigojimas nepadaro minėtų garantijų nesuteikiančių „privalumo“, kaip jis suprantamas pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- 18 *Commerz Nederland* prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęsio teismo prašo panaikinti *Gerechtshof 's-Gravenhage* sprendimą. Ji, be kita ko, tvirtina, kad aplinkybės, į kurias atsižvelgė apeliacinės instancijos teismas, negali pagrįsti išvados, kad Roterdamo savivaldybė dalyvavo suteikiant pagrindinėje byloje nagrinėjamas garantijas. *Commerz Nederland* taip pat primena, kad jeigu Roterdamo savivaldybė būtų buvusi informuota apie šias garantijas, ji nebūtų su jomis sutikusi, kad atitinkamas vadovas buvo priverstas atsisakyti įmonėje *Havenbedrijf Rotterdam* vykdytų funkcijų ir kad

dėl savo veiksmų sudarant šiuos sandorius jis buvo nuteistas baudžiamąja tvarka. Galiausiai *Commerz Nederland* nesutinka su apeliacinės instancijos teismo vertinimu, kiek tai susiję su sutarties dėl povandeninių laivų poveikiu kvalifikuojant pagrindinėje byloje nagrinėjamosiomis garantijomis suteiktą „privalumą“.

- 19 Šiuo atžvilgiu *Hoge Raad der Nederlanden* mano, kad apeliacinės instancijos teismas pagrįstai nusprendė, jog garantijos suteikimas yra savarankiškas teisinis veiksmas, net jeigu atliktas siekiant įvykdyti sutartinį išipareigojimą. Taip yra visų pirma dėl to, kad sutartyje dėl povandeninių laivų nenurodytos nei bendrovės, kurioms turi būti suteiktos garantijos, nei garantijų sumos.
- 20 Kiek tai susiję su galimybe šias garantijas priskirti valstybei, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Sprendimas *Prancūzija / Komisija* (EU:C:2002:294) gali būti aiškinamas taip, jog galimybė priskirti priklauso nuo to, ar iš įrodymų visumos galima daryti išvadą, kad valstybės institucijos gali būti laikomos dalyvavusiomis priimant atitinkamas priemones, nes toks dalyvavimas turėtų būti realus ir faktiškas. Nagrinėjamu atveju tokio aiškinimo rezultatas būtų toks, kad minėtų garantijų suteikimas Roterdamo savivaldybei negali būti priskirtas.
- 21 Tačiau Sprendimas *Prancūzija / Komisija* (EU:C:2002:294) galėtų būti aiškinamas ir taip, jog tam, kad būtų pripažintas valstybės institucijų dalyvavimas priimant atitinkamą priemonę, pakanka, kad iš netiesioginių įrodymų visumos galima daryti išvadą, jog šios institucijos paprastai nustato sprendimų priėmimo procedūrą, vykstančią valstybės įmonėje priimant tokias priemones, kaip nagrinėjamosios pagrindinėje byloje, arba faktiškai daro jai didelę ir lemiamą įtaką. Taigi tai, kad nagrinėjamu atveju valstybės įmonės vadovas minėtų institucijų apie atitinkamą priemonę neinformavo ir sąmoningai buvo pažeisti įstatai, ir dėl to garantijos buvo suteiktos prieš priežiūros organų, taip pat Roterdamo savivaldybės ir valstybės valią, nebūtinai yra kliūtis priskirti minėtas priemones valdžios institucijoms.
- 22 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar valstybės įmonės suteiktą garantiją priskirti valdžios institucijoms – to reikia siekiant ją kvalifikuoti kaip valstybės pagalbą pagal SESV 107 ir [SESV] 108 straipsnius – būtinai kliudo tai, kad garantiją, kaip yra nagrinėjamu atveju, suteikė (vienintelis) valstybės įmonės vadovas, kuris, nors pagal civilinės teisės normas turėjo tam įgaliojimus, veikė savavališkai, sąmoningai slėpė informaciją apie garantijos suteikimą, nesilaikė valstybės įmonės įstatų, nes nepaprašė stebėtojų tarybos pritarimo, be to, manytina, kad atitinkama viešoji institucija (šiuo atveju – Roterdamo savivaldybė) nenorėjo suteikti garantijos?
2. Ar šios aplinkybės, jeigu jos nebūtinai yra kliūtis priskirti valdžios institucijoms, neturi reikšmės atsakant į klausimą, ar garantijos suteikimas gali būti priskirtas valdžios institucijoms, ar teismas turi atlikti vertinimą atsižvelgdamas į kitus įrodymus, patvirtinančius priskyrimą valdžios institucijoms arba jį paneigiančius?“

Dėl prašymo atnaujinti žodinį bylos nagrinėjimą

- 23 Žodinis bylos nagrinėjimas baigtas 2014 m. gegužės 8 d., kai generalinis advokatas pateikė išvadą byloje.
- 24 2014 m. liepos 5 d. raštu, kurį Teisingumo Teismas gavo tą pačią dieną, *Commerz Nederland* paprašė Teisingumo Teismo atnaujinti žodinį bylos nagrinėjimą.

- 25 Grindžiant šį prašymą tvirtinama, kad generalinio advokato išvadoje pirmiausia nepakankamai atskleistos faktinės aplinkybės, be to, nepakankamai paaiškintos vieno iš alternatyvių aiškinimų, kuriuos pasiūlė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pasekmės, galiausiai generalinio advokato išvada pagrįsta teisiniais argumentais, dėl kurių proceso šalys neturėjo pakankamai galimybių pareikšti savo nuomonės.
- 26 Pažymėtina, kad Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, gali bet kada nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį pagal savo Procedūros reglamento 83 straipsnį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės (Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-431/11, EU:C:2013:589, 27 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 27 Šiuo atveju Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, mano, kad turi visą informaciją, būtiną atsakyti į pateiktus klausimus, ir kad ši informacija buvo teisme vykusių diskusijų objektas.
- 28 Taigi reikia atmesti *Commerz Nederland* prašymą atnaujinti žodinį bylos nagrinėjimą.

Dėl prejudicinių klausimų

- 29 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės teiraujasi, ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad, siekiant nustatyti, ar valstybės įmonės suteiktos garantijos priskirtinos ją kontroliuojančiai valdžios institucijai, yra svarbu tai, kad, viena vertus, vienintelis tos įmonės vadovas, kuris suteikė šias garantijas, veikė neteisėtai, sąmoningai slėpė informaciją apie jų suteikimą ir pažeidė savo įmonės įstatus ir, kita vertus, minėta valdžios institucija būtų prieštaravusi dėl garantijų suteikimo, jeigu būtų buvusi apie jas informuota. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas norėtų žinoti, ar šios aplinkybės tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gali būti tokio priskyrimo kliūtis.
- 30 Pirmiausia pažymėtina, kad yra aišku, jog įmonės *Havenbedrijf Rotterdam* pagrindinėje byloje suteiktos garantijos už įmonėms *RDM Vehicles*, *RDM Finance I* ir *RDM Finance II* suteiktus kreditus reiškia valstybės išteklių, kaip jie suprantami pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, panaudojimą, nes šios garantijos susijusios su pakankamai konkrečia ekonomine rizika, dėl kurios *Havenbedrijf Rotterdam* gali turėti išlaidų, o vienintelė jos savininkė pagrindinėje byloje nagrinėjamu metu buvo Roterdamo savivaldybė.
- 31 Dėl galimybės šių garantijų suteikimą priskirti valstybei, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, primintina, kad išvada dėl priskyrimo galimybės negali būti daroma remiantis vien tuo, jog garantijas suteikė valstybės kontroliuojama valstybės įmonė. Iš tikrųjų, net jei valstybė gali kontroliuoti valstybės įmonę ir daryti lemiamą įtaką jos sandoriams, reali kontrolė konkrečiu atveju negali būti preziumuojama automatiškai. Reikia dar išnagrinėti, ar valdžios institucijos turi būti laikomos vienaip ar kitaip dalyvavusiomis priimant šias priemones (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, EU:C:2002:294, 50–52 punktus).
- 32 Negalima reikalauti, kad remiantis tiksliais nurodymais būtų įrodyta, jog valdžios institucijos konkrečiai skatino valstybės įmonę imtis atitinkamų pagalbos priemonių. Išvadą apie galimybę priskirti valstybei pagalbos priemonę, kurios ėmėsi valstybės įmonė, galima daryti iš visų įrodymų, išplaukiančių iš konkretaus atvejo aplinkybių ir šios priemonės nustatymo konteksto (Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, EU:C:2002:294, 53 ir 55 punktai).

- 33 Ypač svarbus bet koks įrodymas, kuriuo konkrečiu atveju parodomas arba valdžios institucijų dalyvavimas priimant priemonę ar nedalyvavimo tikimybės nebuvimas, taip pat atsižvelgiant į priemonės apimtį, turinį ar ja nustatytas sąlygas, arba valdžios institucijų nedalyvavimas priimant tą priemonę (Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, EU:C:2002:294, 56 ir 57 punktai).
- 34 Atsižvelgiant į šią teismo praktiką, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar nagrinėjamu atveju išvada apie galimybę įmonės *Havenbedrijf Rotterdam* suteiktas garantijas priskirti valstybei gali būti daroma iš visų įrodymų, susijusių su pagrindinės bylos aplinkybėmis ir garantijų suteikimo kontekstu. Tuo tikslu reikia išsiaiškinti, ar šie įrodymai nagrinėjamu atveju leidžia nustatyti valdžios institucijų dalyvavimą suteikiant šias garantijas, ar jų nedalyvavimo tikimybės nebuvimą.
- 35 Kaip tvirtina visų pirma *Havenbedrijf Rotterdam* ir Komisija bei kaip savo išvados 78 ir 79 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, tokių organinių sąsajų, kaip aprašytosios šio sprendimo 15 punkte, tarp *Havenbedrijf Rotterdam* ir Roterdamo savivaldybės buvimas iš esmės reiškia valdžios institucijų dalyvavimą suteikiant tokias garantijas ar jų nedalyvavimo tikimybės nebuvimą.
- 36 Be to, manytina, kad dėl aplinkybės, jog vienintelis valstybės įmonės vadovas veikė neteisėtai, dalyvavimo galimybė savaime negali būti atmesta. Kaip pažymėjo pats prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir generalinis advokatas savo išvados 90 ir 91 punktuose, valstybės pagalbos taisyklių veiksmingumas galėtų būti labai sumažintas, jeigu jų būtų galima netaikyti remiantis vien tuo, kad valstybės įmonės vadovas pažeidė šios įmonės įstatus.
- 37 Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad vienintelis *Havenbedrijf Rotterdam* vadovas ne tik veikė neteisėtai ir pažeidė šios įmonės įstatus, bet ir sąmoningai slėpė informaciją apie pagrindinėje byloje nagrinėjamas suteiktas garantijas visų pirma dėl to, kad, manytina, atitinkama valdžios institucija, būtent Roterdamo savivaldybė, būtų prieštaravusi dėl šių garantijų suteikimo, jeigu būtų buvusi apie jas informuota. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, tai rodo, kad šios garantijos buvo suteiktos Roterdamo savivaldybei nedalyvaujant.
- 38 Tas teismas turi įvertinti, ar minėtos aplinkybės, atsižvelgiant į svarbių įrodymų visumą, gali patvirtinti arba atmesti Roterdamo savivaldybės dalyvavimą suteikiant minėtas garantijas.
- 39 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad SESV 107 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad, siekiant nustatyti, ar valstybės įmonės suteiktos garantijos priskirtinos ją kontroliuojančiai valdžios institucijai, kartu su visais įrodymais, susijusiais su pagrindinės bylos aplinkybėmis ir garantijų suteikimo kontekstu, yra svarbu tai, kad, viena vertus, vienintelis tos įmonės vadovas, kuris suteikė šias garantijas, veikė neteisėtai, sąmoningai slėpė informaciją apie tai, kad jos buvo suteiktos, ir pažeidė savo įmonės įstatus ir, kita vertus, ta valdžios institucija būtų prieštaravusi dėl minėtų garantijų suteikimo, jeigu būtų buvusi apie jas informuota. Tačiau vien šios aplinkybės tokiau atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, negali būti tokio priskyrimo kliūtis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti tas teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad, siekiant nustatyti, ar valstybės įmonės suteiktos garantijos priskirtinos ją kontroliuojančiai valdžios institucijai, kartu su visais įrodymais, susijusiais su pagrindinės bylos aplinkybėmis ir garantijų suteikimo kontekstu, yra svarbu tai, kad, viena vertus, vienintelis tos įmonės vadovas, kuris suteikė šias garantijas, veikė neteisėtai, sąmoningai slėpė informaciją apie tai, kad jos buvo suteiktos, ir pažeidė savo įmonės įstatus ir, kita vertus, ta valdžios institucija būtų prieštaravusi dėl minėtų garantijų suteikimo, jeigu būtų buvusi apie jas informuota. Tačiau vien šios aplinkybės tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, negali būti tokio priskyrimo kliūtis.

Parašai.